

Gabrielė Tamkevičiūtė, Vaida Cerebiejūtė ir Modesta Bogušytė

## IŠVYKA, LEIDUSI „PASIMATUOTI PROFESIJĄ“

Norinčių važiuoti į sostinę ir pabuvoti Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės Valdovų rūmuose ir susipažinti su euro istorija, patekti į Vilniaus katedros požemius, kitaip sakant, nugarmėti tiesiai į mūsų istorijos slėpinius bei apsilankyti UAB „Vilniaus energija“ ir susipažinti su inžinieriaus profesija buvo tiek daug, kad reikėjo netgi pasivaržyti plakatų „Euras ir Lietuva“ piešimo konkurse.



Lapkričio 27 d. nuvykę į Vilnių, pirmiausiaėjome į katedros požemius. Dauguma čia lankėsi pirmą kartą. Klausėme įdomaus gidės pasakojimo apie katedros atsiradimą, apie kunigaikščio Vytauto Didžiojo palaikų dingimą, apie... Vaikščiodami po katedros požemius sužinojome daug įdomių faktų apie valdovus, jų gyvenimą ir mirtį. Matėme sarkofagą - simbolinę Vytauto Didžiojo palaidojimo vietą, Barbaros Radvilaitės, Elžbietos Habsburgaitės, Aleksandro Jogailaičio karstus bei Vladislavo Vazos IV urną, kurioje palaidota jo širdis ir vidaus organai. Vienas iš įdomių faktų, kuriuos sužinojome, buvo tas, jog Elžbieta Habsburgaitė buvo sužadėta su Žygimantu Augustu penkerių metų, o už jo ištekėjo būdama vos penkiolikos! Čia, katedros požemiuose, matėme seniausią freską Lietuvoje ir dar daug kitokių įdomių dalykų. Manome, kad įgytos žinios tikrai pravers istorijos pamokose.

Pasibaigus ekskursijai po požemius, vykome į šalia katedros esančius Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės Valdovų rūmus.



Vos įžengę pro duris, pamatėme visokiausių monetų ir banknotų pavyzdžius. Gidė čia mums taip pat pasakojo, kodėl eurų monetos yra skirtingų dydžių ir su skirtingais išraižymais šone. Pasirodo, tam, kad juos būtų sunkiau padirbti ir lengviau atskirtų neregiai. Visos šalys turi teisę ant monetų iškalti tokį simbolį, kokį nori, be to, per metus gali išleisti dvi progines dviejų eurų monetas. Eurų banknotai taip pat yra skirtingų dydžių ir spalvų. Tai priklauso nuo banknoto vertės: kuo didesnė vertė, tuo didesnis banknotas. Jie skirtingi kuriami dėl tų pačių priežasčių kaip ir monetos. Buvo labai įdomu sužinoti, kad ant banknotų pavaizduoti tiltai ir kiti pastatai yra netikri. Tokių pastatų nėra nė vienoje valstybėje, o banknotai visose šalyse yra vienodi ir jų paveikslėliai atspindi septynis Europos kultūros istorijos architektūrinius stilius. Paklausę šio pasakojimo supratome, jog tikrai reikalingos žinios tam, kad atskirtume tikrus eurų banknotus nuo padirbtų. Sužinojome, kad visus eurų banknotus lengva patikrinti taikant „pačiupinėk- pažvelk- pakreipk“ metodą. Paroda suteikė daug žinių, kurias galėsime pritaikyti, kai euras bus įvestas Lietuvoje, nes be mūsų valstybės yra dar aštuoniolika šalių, naudojančių šią valiutą.



Pilni jėgų ir nė kiek nepavargę toliau tęsėme ekskursiją - keliavome į svarbiausią šios išvykos objektą UAB „Vilniaus energija“. Jokia paskaita mums tikrai nebūtų padėjusi įgyti tiek žinių apie inžinieriaus profesiją, kiek mes galėjome patirti ir sužinoti čia. Labai nustebome, kai mus pasitikusi darbuotoja pirmiausia visus „papuošė“ apsaugos šalmais.



Vėliau ji mums pasakojo apie pagrindinius šilumos ir elektros energiją gaminančius įrengimus, jų veikimo principus, atsinaujinančią energijos šaltinių panaudojimą, leidžiantį mažinti užterštumą ir didinti Lietuvos energetinę nepriklausomybę. Sužinojome, kad „Vilniaus energija“ centralizuotai aprūpina šiluma apie 200 tūkstančių butų Vilniaus mieste ir jo apylinkėse, jos tinklai nusidriekę net 700 km, taip pat tiekia šilumą tūkstančiams sostinėje įsikūrusių privačių įmonių, organizacijų bei valdžios įstaigų. Vėliau mus nuvedė į milžinišką patalpą, kurią iš visų pusių juosė dideli vamzdžiai, užė stiprus garsas. Čia mes netekome žado nuo vamzdžių gausos, beje, nė kiek ne mažiau jų buvo ir už pastato lango. Didelį susidomėjimą kėlė stūksantys kaminai, nesusigaudėme, kaip gali darbininkai tarp vamzdžių gausybės surasti reikiamą. Buvo labai sunku suprasti, kaip veikia visas tas sudėtingas mechanizmas. Viena buvo tikrai aišku: įvykus gedimui, didelė dalis Vilniaus ir jo apylinkių gyventojų liktų be šilumos ir karšto vandens.

Labai džiaugiamės, kad ši edukacinė išvyka padėjo pažinti inžinieriaus profesiją tikroviškoje darbo aplinkoje, bent dalimi patyrėme, ką reiškia būti šilumininku, galėjome užduoti klausimus ir čia pat išgirsti atsakymus. Visi apsilankiusieji moksleiviai galėjo „pasimatuoti“ inžinieriaus energetiko profesiją, be to, kiekvienam buvo įteikti suvenyrai su įmonės simbolika.

Kad ir išvargę, bet kupini įspūdžių ir praturtėję palikome Vilnių su mintimi: „Ech, kad tokių ekskursijų būtų daugiau...“

\*\*\*\*\*